

DESIRE®

A romantic couple in formal attire. The man is on the left, wearing a dark blue suit jacket, looking towards the woman. The woman is on the right, wearing a red dress with a sparkling necklace and large earrings, looking down at the man. They are in a close embrace, with the woman's hand on the man's neck. The background is a dark blue, textured wall.

Charlene Sandsová
Tajemství
šéfkuchařky

 HARLEQUIN®
TM

CHARLENE SANDSOVÁ

TAJEMSTVÍ
ŠÉFKUCHAŘKY

PŘEKLAD

PETR KOVÁCS

Milá čtenářko,

v málokterém období tak často přemítáme o čase a jeho plynutí, jako na začátku roku. Většinu z nás napadá: je to možné, že už je další rok pryč? Ten tedy uletěl. A co nám asi přinese ten nový? Pesimisté si jsou jistí, že asi nic dobrého, optimisté naopak doufají, že bude lépe, no a realisté předpokládají, že bude nějak podobně jako dosud.

S ubíhajícími roky si více a více uvědomujeme, že máme jen velice málo jistot a věcí, na které se můžeme spolehnout. Proto mě naplňuje uspokojením, že mé knihy k oněm málo jistotám patří. Ať již sáhnete po kterékoli z mých edicí, po kterémkoli příběhu, můžete si být jistá, že Vás nenechají v nějakém emocionálním zmatku, depresi či smutku. Naopak, mé tituly přinášejí dobrou zprávu o stavu lidstva: všichni toužíme po lásce, harmonii, míru a štěstí. A právě o tom vypráví mé příběhy, že největší štěstí nám přinášejí láskyplné vztahy.

Přeju Vám krásný nový rok, hodně lásky a zdraví a hodně příběhů s dobrým koncem.

S láskou

Váš Harlequin

Charlene Sandsová

**TAJEMSTVÍ
ŠÉFKUCHAŘKY**

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Craving a Real Texan

První vydání:
Harlequin Books, 2021

Překlad:
Petr Kovácsá

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hythová

© 2021 by Charlene Swink
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2023

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoli podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, živými či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-276-8919-1 (EPUB)
ISBN: 978-83-276-8920-7 (MOBI)
ISBN: 978-83-276-8921-4 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

„Už jsem tady, Lily,“ zašeptala Harper Dawnová do mobilního telefonu. „A řekla bych, že mě nikdo neviděl.“

Alespoň v to doufala. Vlasy si obarvila celou tubou temně hnědé, čokoládové barvy a v okamžiku se z medové blondýnky proměnila v zářivou brunetu. Dlouhé kadeře, které jí sahaly až k pasu a na kterých si tolik zakládala, si zastříhla tak, že jí padaly na ramena, a když se na sebe podívala do zrcadla, samotnou ji překvapilo, jak je najednou jiná. Nyní mohla jen doufat, že její maskování svede ze stopy i paparazie.

„Jak se ti to povedlo?“ zajímala se Lilly. Z hlasu její kamarádky zaznívala úleva, což byl přesně ten pocit, který nyní zažívala i ona. Konečně unikla ze světa, pro který se právě stala tou nejnenáviděnější osobou v historii všech reality show na planetě, protože si před zraky milionů diváků dovolila poslat k vodě pana Božského, šéfkuchaře, kterým byla ostatně i ona, a tím se hluboce dotkla všech, kteří jejich romanci na celostátní televizi v přímém přenosu sledovali. „Jak se ti podařilo odejít z bytu, aniž by tě někdo viděl?“ zajímala se Lily.

„To bylo docela rafinované. Vyšla jsem ven s Tonym, to je můj soused, ale změnila jsem podobu tak,

že bys mě ani ty nepoznala.“ Zpozorovala na ulici Lilyino auto. „Právě jsi projela kolem a ani sis mě nevšimla.“

„Cože? Kde jsi? No jo... na schodech, už tě vidím. Páni. Počkej, hned to otočím.“

Harper se zasmála poprvé po třech dnech od svého celostátně sledovaného rozchodu v reality show *Na posledním rande* a zvuk vlastního smíchu, který jí zvonil v uších, ji naplnil radostí. Pokud dokázala ošálit svoji letitou spolužačku a kamarádku, pak ten plán, s nímž Lily přišla, může opravdu fungovat.

Lily zastavila u chodníku a Harper rychle nasedla. Připadala si téměř jako ve filmu. Ona právě vyloupila banku a Lily je komplic, jenž jí pomáhá s únikem. „Páni,“ neubránila se Lily. „To je ale změna. Jak se cítíš?“

„Teď už líp, když jsem s tebou.“

Lily sešlápla pedál plynu a auto vyrazilo vpřed. „Jsem opravdu ráda, že se ti podařilo vyklouznout, a jestli ti můžu něco doporučit, tak se chvíli nedívej na Twitter.“

„To je to tak zlé?“

Lily přikývla. „Ještě horší, a navíc se za to cítím tak trochu zodpovědná. To já jsem tě přemluvila, aby ses do té show přihlásila. Jen by mě v životě nenapadlo, že to může vzít tak rychle tak příšerný zvrát.“

„Ty za to nemůžeš. Nepřivlekla jsi mě tam s rukou zkroucenou za zády.“ Harper se na Lily nešťastně usmála. „Nic ti nevyčítám. Měla jsem být chytřejší.“

„Hledáš lásku. Každý by měl dostat šanci najít své štěstí. Tebe nevyjímaje, Harp.“

„Jenže já už začínám pochybovat, jestli mi je to vůbec souzeno. Přiznejme si to. Je mi třicet a jdu z jednoho nepovedeného vztahu do druhého. Buďto naprosto neumím odhadnout chlapa, nebo jsem prostě tragéd, kterého asi fakt nejde milovat.“

„Tak větší hloupost jsem už dlouho neslyšela,“ zakroutila hlavou Lily a na okamžik přestala sledovat silnici před sebou a podívala se na Harper. „Nic z toho nejsi. Jen jsi doteďka nepotkala toho pravého. Až se to stane, budeš jako to tvoje úžasné suflé. Úplně se z toho uvnitř roztečeš.“

Harper se již podruhé během uplynulé hodiny zasmála. „Ty tvoje věčné příklady s jídlem, kam na ně chodíš?“

„Fungují aspoň?“

„Zatím úplně ne, ale jednou mě určitě přesvědčíš.“

„Super. A jsme tady. Teď už si budeš muset poradit sama.“ Lily zaparkovala vedle bílého sedanu na parkovišti restaurace *Na Vyhlídce* a předala jí klíčky od vozu.

„Čí je to auto?“ zajímala se Harper.

„Je z půjčovny. Na mé jméno, takže by tě nikdo neměl být schopný vystopovat. Aspoň doufám. A ještě tohle,“ Lily jí podávala velkou tašku. „Budeš potřebovat nějaké oblečení a pár dalších věcí. Dala jsem ti tam i notebook.“

„Lily, ty jsi tak... hodná. Ale přísahám, že ti to všechno oplatím.“

„S tím si nelam hlavu. Za chvíli máš narozeniny. Ber to jako dárek.“

„Narozeniny? Ty mám přece až za dva měsíce.“

„Prostě jsem počítala s tím, že na sebe nebudeš chtít upozorňovat obří taškou.“

Harper si povzdychla. Lily byla ta nejlepší kamarádka, jakou kdy měla. „Jela jsi takovou dálku až z Juliet County, abys mě vysvobodila.“

Lily to měla do městečka Barrel Falls, kam se Harper před pár měsíci přestěhovala, přes hodinu jízdy. Krátce poté se Harper přihlásila do seznamovací reality show. Tak moc toužila po lásce, že kvůli ní dokonce přerušila i svoji profesionální kariéru. Nyní

jí Lily nabízí příležitost uniknou pozornosti médií, která ji pronásledovala až do jejího nového domova.

„Opravdu mi nemusíš děkovat. Jeď na tu chatu a pořádně si tam odpočiň. Je tam spousta místa. Nikdo tě nebude otravovat a můžeš dělat na své kuchařce. Tady máš adresu. Zadej si ji do navigace. Je až nahoře v horách a je tam opravdu krásně. Máš to dvě hodiny jízdy, tak dávej pozor. Budeme si volat, ano?“

„Dobře,“ souhlasila Harper a zhluboka se nadechla, aby se uklidnila. „Ještě nikdy se mi nic takového nestalo. Připadám si, jako bych spáchala nějaký těžký zločin.“

„Nic špatného jsi neprovedla, Harper, jen jsi poslechla své srdce. Murphyho jsi nemilovala a udělala jsi jenom dobře, že ses s ním rozešla. Zaručuju ti, že za týden dva se celé tohle pozdvižení přežene a ty se budeš moct v klidu a tichu vrátit domů.“

„Ty jsi...“ Harper se kousla do rtů a bojovala se slzami, které se jí draly do očí. „Jsi opravdu ta nejlepší kamarádka, jakou si můžu přát.“

Lily byla jediná dcera rodiny Tremaineů, největších boháčů v Juliet County a možná i v celém Texasu. Bydlely spolu na koleji na univerzitě ve Stanfordu a zůstaly pak kamarádkami na celý život. Po škole se každá vydala za svou kariérou. Lily začala navrhovat interiéry, Harper pokračovala ve studiu a přihlásila se na kulinářskou akademii. „Ty bys pro mě udělala to samé, tím jsem si jistá,“ mávla Lily rukou nad její vděčností.

Harper si přestoupila do půjčeného vozu a zamávala Lily na rozloučenou.

A pak už vyrazila na cestu, vstříc osamělé chatě uprostřed texaských hor.

Vezmi si dovolenou, Cade. Nebo se udřeš k smrti.
Hlas doktora Adamse zněl po provedené zdravotní

prohlídce naprosto nekompromisně a nadiktoval mu naprosto přesně, co musí udělat. Cade Tremaine měl na svých něco málo přes třicet let opravdu hodně vysoký tlak, trpěl nespavostí a zdálo se, že jeho tělo přestává zvládat stres, který na něj kladlo místo ve vedení rodinné korporace. Tak to alespoň viděl lékař.

Cade Tremaine se posadil na okraj postele a promnul si čelo. Na střední i vysoké škole byl vynikající sportovec, který školu reprezentoval v baseballové lize a zároveň zvládl odpromovat s červeným diplomem z podnikového řízení a marketingu. Vždy si zakládal na svém zdraví a fyzické kondici, ale to bylo ještě předtím, než mu krutá nemoc vzala před rokem a půl Bree, jeho životní lásku a nejlepší ženu na světě.

Představa, že zůstane sám pouze se svými chmurými myšlenkami, že se nebude moct ponořit do práce, která mu nabízela únik z jeho žalu, se mu ani trochu nelíbila. Práce pro něj byla nyní vším. Řídil rodinný ranč, rodinné naftové doly i realitní impérium. Lékař mu však dal jasně najevo, že musí zpomalít. Buď to dokáže, nebo musí začít na své problémy brát prášky, do čehož se mu opravdu nechtělo.

Kolikrát si říkal, že by byl mnohem radši, kdyby by se víc podobal svému bratrovi Gageovi. Gage byl hvězda country music a neexistovalo nic, co by ho dokázalo vyvézt z rovnováhy. Problémy, které Cade dusil v sobě, po Gageovi jednoduše sklouzávaly, jako by se ho vůbec netýkaly. Cade byl nejstarší ze tří sourozenců, dvou bratrů a sestry, a po smrti jejich otce se před osmi lety ujal řízení rodinného podniku. Od té doby dělal všechno, co bylo v jeho silách, aby firma dál prosperovala.

Do ložnice vstoupila matka. Hlavu držela zpříma a byla ztělesněním starosvětské elegance. Kamkoli vstoupila, okamžitě na sebe strhávala pozornost. Rose Tremaineová se ke všem chovala stejně, ať už

to byla jejich hospodyně, nebo starosta města. Tím zároveň dávala příklad všem ostatním členům své rodiny.

„Vidím, že už jsi sbalený,“ konstatovala, když se rozhlédla kolem.

„Jo, mami, jsem sbalený.“

„Jsem moc ráda, že ses rozhodl vzít si pár týdnů dovolené a dát se na chatě dohromady. Určitě ti to prospěje.“

„Myslíš, mami? Tím si právě nejsem tak jistý.“

„Potřebuješ zpomalit, Cade. Práce může počkat. Albert to během tvé nepřítomnosti zvládne a oba víme, že je hodně schopný.“

„Ale už měsíce dělám od rána do večera na té fúzi.“

„Cade,“ připomněla mu matka mírně. „Zapomínáš, kdo tuhle firmu pomáhal tvému otci zakládat. Já jsem pořád tady a Albert ví, že se na mě může kdykoli obrátit. A ty se potřebuješ smířit s tím, že už tady Bree není.“

„Jak to můžeš říct, když je tady pořád se mnou?“

„Právě o tom mluvím. Tohle pro tebe bude dobrá příležitost, jak se alespoň trochu zbavit smutku, který v sobě držíš. Poslední dobou to s tebou jde dost z kopce. Nejsíš, nespíš, dřeš do úmoru. Nic z toho není zdravé.“

„Teď zníš úplně stejně jako můj doktor,“ ohradil se Cade a žádná z vyhlídek, které mu matka předstřela, se mu rozhodně nezamlouvala. Zavřel oči. Představa, že bude na chatě v horách sám se svými démony, mu naháněla hrůzu.

Matka ho políbila na čelo a pohladila ho po tváři. „Jsem tvá máma a mámy vědí všechno nejlíp. Slibuju, že ti ten výlet udělá dobře. Už jsem tam volala a budeš mít všechno připravené.“

„Díky, mami.“

Matka dozajista věděla, jak uvést věci do pohybu.

Vrátil se v myšlenkách zpátky k Bree. Žal, který v sobě nosil, pro něj zároveň znamenal, že ji má i nadále v srdci. Když si jen pomyslel, že by se měl posunout ve svém životě někam dál, měl pocit, že by se tím na Bree dopouštěl zrady.

Opravdu si nebyl jistý, že je na tento krok připravený.

Je neuvěřitelné, jaký rozdíl může jeden nebo dva dny znamenat. Harper nemohla uvěřit, že ještě před necelým týdnem ji na každém kroku pronásledovala média a paparazziové a že byla tou nejnenáviděnější ženou televizního světa. Samozřejmě se neřídila Lilyinou dobře míněnou radou a neodpojila se od sociálních sítí. Zvědavost zvítězila a Harper se ponořila do světa komentářů na Twitteru, z něhož se vzápětí vynořila celá otřesená a vyděšená. Na síti nebyl snad nikdo, kdo by se za ni postavil. Lidi, kteří dokázali používat hlavu, a tak jako ona usoudili, že se k sobě s Dalem Murphym prostě nehodí, by spočítala na prstech jedné ruky. Naprostá většina podlehla jeho kouzlu a pro ně byla prostě zločinec, jenž zlomil jejich miláčkovi srdce.

Dnes už bylo všechno jinak. Spokojeně si prozpěvovala text písničky Gage Tremaineho, kterou právě hráli v rádiu, o muži, jenž procházel tím nejtěžším obdobím svého života, ale zase se vzchopil, protože našel lásku té pravé ženy. Harper považovala za neskutečné, že ten úžasný, nádherný zpěvák a slavná hvězda je opravdu bratrem její nejlepší kamarádky. Věděla samozřejmě, že Lily má dva bratry, ale ani s jedním z nich se dosud nesečkala, protože jejich cesty se prostě nikdy neprotkaly. Lily o nich ovšem pokaždé mluvila s velkou láskou a uznáním. Tedy *většinou*, protože občas jí bratři provedli nějakou neplechu, jak už to mezi sourozenci chodí, ale to bylo pouhé nevinné škádlení. Nyní se tedy nacházela

v jejich chatě, což byla spíš honosná rezidence se čtyřmi samostatnými ložnicemi, na břehu jezera, na obrovském soukromém pozemku, a pekla si v jejich luxusní kuchyni kuře na bylinkách podle vlastního receptu. Z opojné vůně šalvěje, rozmarýnu a česneku se jí už teď sbíhaly sliny.

Tohle místo bylo jedním slovem úchvatné. Dokonale klidné, bez paparazziů a nepřátelských pohledů všude kolem. Balzám pro tělo i duši.

Vytáhla kuře z trouby a přikryla ho alobalem. Jedinou věcí, kterou ke svému receptu postrádala, byla kapusta na salát. V lednici našla bohaté zásoby všeho s výjimkou ovoce a zeleniny. Rozhodla se proto, že se vypraví do městečka na nákup. Poprvé od svého příjezdu před dvěma dny. Pokud měla Lily pravdu, její televizní rozchod byl již zapomenutou událostí, kterou stačily překrýt nové skandály.

Nasadila si na hlavu baseballovou čepici a přetáhla si přes ni ještě kapuci mikiny. Na jaře bylo už příjemně teplo, ale tady v horách se může odpoledne ještě docela ochladit. Vzala si i sluneční brýle a byla si jistá, že ji vzhledem k novému účesu nemůže nikdo poznat. Do obchodu v městečku to bylo přibližně dva kilometry, a tak se rozhodla nechat auto doma a užít si svěžího horského vzduchu a příjemné procházky.

Netrvalo dlouho a byla u cíle. Místní samoobsluha voněla starými časy, ale byla zásobená vším, co Harper potřebovala. Vzala si košík a procházela uličkami. Do košíku si postupně naskládala kapustu, brokolici, zelí, růžičkovou kapustu a čekanku. Než prošla celý obchod, měla košík vrchovatě plný.

Když vycházela z uličky vrazila do vysokého, tmavovlasého muže, jehož hrud' byla tvrdá jako kámen. „Promiňte,“ omlouvala se rychle a snažila se získat opět ztracenou rovnováhu. „Vůbec jsem si vás ne všimla.“ Z košíku jí přitom vypadlo jablko.

„To já vás také ne,“ řekl se silným texaským přízvukem a jeho úsměv alespoň trochu zaplašil její trapný pocit, že vypadá jako dokonalé nemehlo. „Jste v pořádku?“

„Určitě. Nic mi není.“

Všiml si spadlého jablka a sklonil se, aby ho zvedl, načež jí ho vložil do dlaně. Jejich pohledy se setkaly. Harper zamrkala a ztuhla, jako by ji svým temným, hlubokým pohledem doslova uhranul. Zahlédla v něm také dobře skrývanou bolest, nebo tak jí to alespoň přišlo. Netušila, kdo to je, ale okamžitě jí ho přišlo líto, a hlavou jí bleskla otázka, co strašného se mu v životě stalo, že se mu to tak zřetelně propsalo do očí.

Uvědomila si, že na něj ve svém zamyšlení bezostyšně zírá, ale úplně to samé dělal i on. Znovu se na ni usmál, ale tentokrát už v jeho očích žádnou bolest nezahlédla. *Jak je to možné?* Pomyslela si udiveně a zároveň cítila, jak někde uvnitř celá jihne.

Vzápětí zahlédla koutkem oka noviny na stojánku u pokladny. Byl to místní bulvár a přes celou titulní stranu byla její fotografie, naštěstí ještě s dlouhými blond vlasy. Titulek kladl čtenářům záladnou otázku: Kam se poděla lamačka srdcí Harper? Šéfkuchař Dale Murphy ji stále hledá.

Ach, Bože. Lepší důkaz, že skandál dosud nevyprchal, si přát nemohla. Ne, nejspíš ještě sílí, když už pronikl až sem do hor. V hlavě se jí rozezněly poplašné zvony a tlukot srdce nabral zběsilou rychlost. Její iluze bezpečí vzala v jediném okamžiku za své. Naštěstí se zdálo, že proměna, kterou prošla, spolehlivě zabrala. Lidé kolem ní chodili a nikdo jí nevěnoval žádnou pozornost. Dokonce ani ten krasavec, do kterého vrazila, se netvářil, že by mu byla čímkoli povědomá.

Chválabohu. „Promiňte,“ omluvila se ještě jednou

a nejkratší cestou zamířila k pokladně. S hlavou úzkostně skloněnou zaplatila. Jakmile byla venku, vydechla úlevou.

Její drobné vítězství jí ovšem nezabránilo v tom, aby se netřásla od hlavy až k patě. Bylo jasné, že je stále v centru pozornosti veřejnosti a že je tedy stejně ohrožená jako předtím. Nic z toho, co o ní psali, nebyla pravda. Nebyla ani krutá, ani lamačka srdcí. S Daleovým srdcem si rozhodně nezahrávala a už vůbec neměla v úmyslu komukoli ublížit. Jediné, co chtěla, bylo najít lásku, tu opravdovou, navždy, a sdílet zbytek života s někým, s kým budou skutečně propojení, s kým bude její duše souznít. Celý svět si podle všeho myslel, že si s Dalem byli souzení, že se k sobě úžasně hodí, a na okamžik tomu podlehla i ona. Jak se ukázalo, tak jediné plameny, které mezi sebou dokázali zažehnout, byly ty u sporáku. A její jedinou chybou pak bylo, že na to přišla příliš pozdě. Dalea upřímně obdivovala jako kuchaře, ale to zdaleka neplatilo pro Dalea jako člověka.

Vrátit se zpátky do srubu jí zabralo sotva polovinu času než předtím. Odložila si nákup na linku, ještě trochu roztřesenýma rukama si uvázala svoji puntíkovanou zástěru a pustila se do přípravy salátu. Vaření ji pokaždé dokázalo uklidnit. Po článku, který zahlédla v obchodě, na ni působilo jako balzám na duši. Natrhala listy kapusty, nakrájela brokolici a proužky zelí. Již klidnější vše naházela do mísy a v duchu s vděčností poděkovala Lily, že jí zařídila tohle báječné útočiště v horách, kde si bude moct dokonale pročistit hlavu v bezpečí před vnějším světem. Když jí zazvonil telefon, málem vyskočila z kůže.

To samozřejmě není úplně ideální, když přitom držíte v ruce dlouhý kuchařský nůž. Pohled na displej ji vzápětí uklidnil. *Chválabohu.* „Ahoj, Lily.“

„Ahoj, Harper, jak to jde?“